

улазе у историју Србије као доба упорне борбе против издајника који су хтели да укаљају српско име злочинима против братских народа. Србија ће за увек бити захвална маршалу Титу што ју је својим мудрим руководством, својом братском љубављу водио путем праведне борбе за слободу и светлим путем јединства са рођеном браћом. Под његовим руководством Србија је нашла своје сигурно и право место међу својим сестрама у великом моћном здању демократске федеративне Југославије. У Јосипу Броз-Титу Југославија је добила највећег војсковођу под чијом командом наша народно-ослободилачка војска доноси слободу нашим народима и уздиже народе Југославије међу прве народе света.

За организоване устанке народа Југославије против окупатора, за јуначка дела, за мудро руковођење славним биткама, за идеју братства и јединства које је пронео широм наше домовине а које су нас спасле од пропасти и братоубицачког рата, за славу којом је овечао народе Југославије, за очинску бригу и правилно подизање наших синова у народно-ослободилачкој војсци, за срећну и лепу будућност коју су под његовим руководством извојевали наши народи у својој новој заједници, народи Југославије дугују маршалу Југославије Јосипу Броз-Титу вечиту захвалност. Народи Југославије одужиће му се јачајући своју борбу против окупатора и издајника, негујући још дубљу међусобну љубав и јединство и изграђујући своју нову демократску федеративну Југославију.

Сматрајући да вођа свих народа Југославије треба да добије од својих народа и видно обезбеђење захвалности за његова велика дела, српски народ преко своје Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије предлаже Антифашистичком већу народног ослобођења Југославије да

маршалу Југославије Јосипу Броз-Титу додели звање

НАРОДНОГ ХЕРОЈА

Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина осећа неизмерну радост што овим предлогом може да изрази посебну захвалност читаве Србије, која данас прва празнује и велике дане слободе — плод устанка 1941 године.

Смрт фашизму — Слобода народу!

У Београду, 12 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.

Петар Стамболић, с. р.

инж. Михајло Ђурић, с. р.

Радован Грујић, с. р.

Милка Минић, с. р.

Д-р Синиша Станковић, с. р.

ОДЛУКА

О УСТАНОВИ СУДА ЗА СУЂЕЊЕ ЗЛОЧИНА И ПРЕСТУПА ПРОТИВ СРПСКЕ НАЦИОНАЛНЕ ЧАСТИ

У време када је Србија била под фашистичком окупацијом, када је српски народ пролазио најтеже године своје историје, у време кад су најбољи синови и кћери српског народа с оружјем у руци и свима сретствима водили непоштедну борбу против окупатора, бранећи слободу свог народа и част српског имена, када се српски народ борио на живот и смрт са фашистичким окупаторима, нашли су се у српском народу капитуланти и изроди који су, било из личне или социјалне себичности, било из кукавичлука, на овај или онај начин сарађивали са окупатором, служили у његовом апарату или му чинили услуге разних облика. На тај начин они су издали свој народ и укаљали своје национално име и част.

Обнављајући своју ослобођену земљу, српски народ не може оставити без казне ове злочине и преступе којима су њихови починиоци нанели штету и срамоту српском народу.

На основу тога Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије доноси следећу

ОДЛУКУ

1. Установљава се специјални Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части, који ће преко својих одељења на целој територији Србије судити сваком лицу које је за време непријатељске окупације починило злочин или преступ против српске националне части.

2. Овај Суд судиће за оне злочине и преступе учињене против националне части који се не могу квалификовати као великоиздаја или као помагање окупатору у вршењу ратних злочина.

3. Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части судиће на казну губитка националне части, која у себи укључује губитак грађанске части; на казну лаког или тешког присилног рада и на казну конфисковања имовине. Губитак националне части може бити времен или доживотан, а казна присилног рада може бити највише до десет година.

4. У случају да се у току испитивања дела утврди да се ради о тежем злочину који тражи смртну казну, Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части огласиће се ненадлежним и упутити кривца надлежном суду.

5. Антифашистичка скупштина народног ослобођења Србије, односно њено претседништво издаће потребне законске одлуке, у којима ће се ближе одредити кривице које ће судити Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части, уређење суда и поступак.

6. Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части бира Велика антифаши-

стичка народно-ослободилачка скупштина и са-
стоји се од 27 чланова.

У Београду, 11 новембра 1944 г.

Претседништво
Велике антифашистичке народно-
ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
Радован Грујић, с. р.
Д-р Симиша Станковић, с. р.
Душан Петровић, с. р.
инж. Михајло Ђуровић, с. р.
Петар Стамболић, с. р.
Станислав Јосифовић, с. р.
Радован Бајић, с. р.
Милка Минић, с. р.
Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу
12 новембра 1944 год.)

ОДЛУКА

ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИ-
ЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ О ОСНИВАЊУ
ПРИВРЕДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ

Чл. 1. — Оснива се Привредна банка Србије,
њен задатак је прикупљање материјалних средста-
ва, која ће се употребити за окончање ослободи-
лачког рата, обнову земље и изградњу државе.

Чл. 2. — Ова одлука ступа одмах на снагу.

Београд, 12 новембра 1944 г.

Претседништво
Велике антифашистичке народно-
ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
Радован Грујић, с. р.
Д-р Симиша Станковић, с. р.
Душан Петровић, с. р.
инж. Михајло Ђуровић, с. р.
Петар Стамболић, с. р.
Станислав Јосифовић, с. р.
Радован Бајић, с. р.
Милка Минић, с. р.
Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу
13 новембра 1944 год.)

ОДЛУКА

ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИ-
ЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ О УСПОСТАВЉАЊУ
ЗЕМАЉСКЕ КОМИСИЈЕ СРБИЈЕ ЗА УТВРЂИВАЊЕ
ЗЛОЧИНА ОКУПАТОРА И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА

Чл. 1. У циљу утврђивања одговорности, про-
налажења и предавања суду свих лица, која су у
својству окупатора или његових помагача одго-
ворна за многобројне злочине учињене над наро-
дом Србије у духу одлуке бр. 10 Претседништва
АВНОЈ-а образује се при Претседништву АСНО

Србије Земаљска комисија за испитивање злочина
окупатора и његових помагача.

Чл. 2. Ова комисија ће у свему сарађивати са
Државном комисијом за испитивање злочина оку-
патора и његових помагача која је образована при
Националном комитету ослобођења Југославије.

Чл. 3. Претседништво АСНО Србије именоваше
претседника и потребан број чланова комисије.

Чл. 4. Ова одлука ступа одмах на снагу.

У Београду, 11 новембра 1944 г.

Претседништво
Велике антифашистичке народно-
ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
Радован Грујић, с. р.
Д-р Симиша Станковић, с. р.
Душан Петровић, с. р.
инж. Михајло Ђуровић, с. р.
Петар Стамболић, с. р.
Станислав Јосифовић, с. р.
Радован Бајић, с. р.
Милка Минић, с. р.
Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу,
13 новембра 1944 год.)

СУД ЗА СУЂЕЊЕ ЗЛОЧИНА И ПРЕСТУПА ПРОТИВ СРПСКЕ НАЦИОНАЛНЕ ЧАСТИ ИЗА- БРАН ОД ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НА- РОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ

На основу тачке 6 Одлуке о установи Суда за
суђење злочина и преступа против српске нацио-
налне части, Велика антифашистичка народно-
ослободилачка скупштина Србије на седници сво-
јој од 11 новембра 1944 године изабрала је за
чланове Суда за суђење злочина и преступа про-
тив српске националне части следећа лица:

1. Милан Бошковић, земљорадник из Пирота
2. д-р Милан Прелић, суд. приправник из
Губегина,
3. Светозар Мидићевић, земљорадник из
Дражиња,
4. Милосав Милосављевић, радник из Чачка,
5. Тодор Младеновић, земљорадник из Црне
Траве,
6. Живорад Љубичић, учитељ из Завлаке,
7. Живојин Петровић, професор из Аранђе-
ловца,
8. Милован Крдић, адвокат из Лесковца,
9. Борисав Алексић, судија из Неготина,
10. Ђорђе Милутиновић, земљорадник из
Ошљана,
11. Новак Солдатовић, земљорадник из Ра-
ђевине,
12. Богољуб Стојановић, студент из Брежана,
13. Деспот Стевановић, учитељ из Врања,
14. Божидар Миладиновић, земљорадник из
Сићева,
15. Димитрије Лазич, столар из Лознице,
16. Ратко Петровић, радник из Ивањице,
17. Лаза Савићевић, пуковник из Београда,
18. Светолик Дреновац, начелник Управе мо-
нопола из Београда.